

Bet. o. Forfl. t. L. om Indfødsrets Meddelelse.

„Kjøbenhavn, den 21de December 1883.

Efterat jeg — — — ved at følge Landstingets Forhandlinger i denne Sag nu har erfaret, at mit Andragende der vel er bleven støttet, men at der dog ogsaa har været Stemmer imod, paa Grund af andre manglende Forhold hos mig, navnlig med nogen nærmere Familieforbundelse her, skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg alt for en Tid siden var i Begreb med at indgaa Ægteskab, men at det er blevet udsat paa Grund af, at jeg først ønskede at faae mit Andragende om Erhvervelse af Indfødsret fyldestgjort.

Til Oplysning om min tilkommende Hustrus Stilling i Samfundet skal jeg tillade mig at meddele, at hun er 23 Aar gammel, er Datter af en her ved Gæverfabriken ansat Undermester, Bøssjemager Gottorp, besjender sig til den lutheriske Religion og har 6 Sødsfende; hun opholder sig i Hjemmet.

Jeg haaber, at disse Oplysninger yderligere ville kunne støtte mit Andragende, ved hvis Vedtagelse jeg vilde kunne sikke mig en Stilling her i Militæretaten, thi saafremt mit Onske ikke nu skulde komme til Gjennemførelse ved Erhvervelse af den attraaede Indfødsret, agter jeg dog at indgaa Ægteskab, og søge mig en Livsstilling ad privat Vej, enten her i Byen, eller i en af Provindserne.

Med Høilagtselse

F. Hauschildt,
Examineret Bøssjemager."

Heraf ses, at den manglende Indfødsret er Grunden til, at Andrageren endnu ei er gift med en dansk Kvinde, at Indfødsrets Opnaaelse blandt Andet vil have den Følge, at han ved dette Ægteskab snart kan knyttes nærmere til Danmark, og at han — selv om han ikke ved denne Lov opnaar Indfødsret — dog ikke tænker paa at vende tilbage til Thydskland, hvilket han allerede derved har godtgjort, at han iforveien har ladet sig løse fra det statsborgerlige Forhold („Staatsangehörigkeit") til sit Fødeland (hvorum bekræftet „Entlassungs-Urkunde" af 8. Januar 1881 foreligger Udvalget).

At Andrageren er det danske Sprog mægtig, fremgaar dels af, at han paa Dansk har bestaaet den Prøve for Bøssjemagere, som attraa Ansættelse i Hæren (Examensattest af 17. Februar 1881), dels af en anbefaling fra Rustmesteren ved Artilleriet („Han er en ædruelig, flittig og dygtig Arbejder; han læser og taler det danske Sprog godt") og dels af hans udførlige Andragende, som han selv har affattet.

Derimod savner han en saadan positiv anbefaling fra den kommunale Bestyrelse, som Indenrigsministeren, fulgt af Landstinget, i forrige Samling vilde have gjort til „ufravigelig" Betingelse for Indfødsrets Meddelelse, — „en saadan" (for at bruge Landstingsudvalgets Hvertals egne Ord i dets Erklæring af 15. Marts 1883 over det fra Folkethinget tilbagesendte Lovforslag, se Tillæg B. Sp. 1692), „som der siden Udtalelserne i Landstingsudvalgets Betænkning i Samlingen 1866—67 samt Circulererne af 3. Juni 1874 og 23. Juni 1879 har været fordret som Betingelse for Indfødsrets Meddelelse, hvilken Fordring efter Hvertallets Formening ufravigelig bør fastholdes". At Indenrigsministeren, atter fulgt af Landstinget, iaar fuldstændig synes at have opgivet sit Standpunkt fra ifjor og saaledes i Gjæringen indrømmet Rigtigheden af Folkethingets i en lang Mærække fastholdte Betragtning, at Talen her ikke er om Betingelser, men om Oplysninger (jfr. Folkethingssubvalgsbetænkningerne af 3. December 1874 Sp. 100, af 14. December 1882 Sp.